

Dansk Siameser & Orientaler Ring

Nr. 1, April 2012
20. årgang
Løssalgspris: kr. 50,-

BESTYRELSEN

**Formand,
redaktør og killingeliste
Heide Petersen**
Maglemose 18
4960 Holeby
Tlf. 5460 6753
formand@dso.dk

**Næstformand, PR, spon-
sor, og hankatteliste**
Kira Marseen Albrechtsen
Østerby Allé 270
8310 Tranbjerg J
Tlf. 5180 5696
naestformand@dso.dk

Kasserer
Pia Holmberg-Hansen
Gåseholmvej 23, 2. tv
2730 Herlev
Tlf. 2258 5458
kasserer@dso.dk
Giro: 5647967

Sekretær
Lise Vigsø
Gl. Toldbod 9
4800 Nykøbing F.
Tlf. 2465 1032
kasserer@dso.dk

B-medlem
Susanne Qvick
Brolandvej 34
5320 Agedrup
Tlf. 6610 7888
b-medlem@dso.dk

1. suppleant
Anne Wagner
Møllevænget 6
4050 Skibby
Tlf. 6113 0533
1-suppleant@dso.dk

2. suppleant
Dorte Kaae
Esbjergparken 5
9220 Aalborg
Tlf. 2096 9318
2-suppleant@dso.dk

Avlskonsulent
Trine Piltoft Farsø
Overmarksvej 25
8700 Horsens
Tlf. 5091 6515
avlskonsulent@dso.dk

Revisor
Pia H. Kirkegaard

Hankatte- registrering
Registrering af en fertil han på klubbens hankatteliste. Ønsker du at benytte denne service så kontakt Kira Marseen Albrechtsen. Der skal bruges følgende oplysninger: hankattens stamtavle, nyeste opnået titel, dit stamnavn, navn, adresse, tlf. nr. evt. mail og www adresse samt foto. Listen er tilgængelig på klubbens hjemmeside, og kan endvidere rekvireres hos Kira Marseen. Registrering på hankattelisten er gratis for klubbens medlemmer. Listen revideres 1. september hvert år, hvor en hankat automatisk slettes, hvis den ikke gentilmeldes. Der er dog også løbende mulighed for at få optaget eller slettet hanner på listen.

Titel, Import og Eksport gallerierne

Resultater til gallerierne skal for at blive bragt i førstkomende nummer af bladet sendes til Heide Petersen, inden deadline. Husk foto (skriv kattens navn bagpå), oplysninger om katten og dens resultater samt en frankeret svarkuvert eller pr. mail. Se bladets tidligere gallerier, hvilke oplysninger der skal bruges.

Fællesannonce
Det koster kr. 150,- at annoncere på DSO's fælles-annonce, der bringes i danske udstillingskataloger.

Website
DSO's hjemmeside finder du på adressen: www.dso.dk Her kan du se klubbens seneste Top 5 katte, følge med i den aktuelle killinge- og hankatteliste og meget mere.

Killingelisten
Informationer kan løbende sendes eller telefoneres til Heide Petersen.

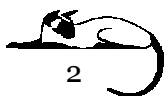
Listen revideres den sidste dag i hver måned, og kun materiale modtaget inden denne dato medtages.

Opdatering til bladets killingeliste skal være redaktøren i hænde senest den 30/3 - 30/7 - 30/11

Du slettes automatisk efter at have stået på listen én måned, men ved henvendelse kan du selvfølgelig fortsat figurere på listen. Meddelelser om forventede kuld modtages gerne. Optagelse på listen er gratis for alle medlemmer. Listen lægges ud på klubbens hjemmeside og er endvidere tilgængelig på danske udstillinger.

Indlæg i DSO bladet giver ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens holdninger og overbevisninger, men står alene for indsenders egen regning. Ligeledes påhviler ansvaret for tilladelse til brug af billeder etc. indsenderen. Der læses naturligvis korrektur på alt indkommet materiale.

**Medlemsåret går fra
1/9 — 31/8**

Redaktør på dette blad

Ansvarshavende redaktør:
Heide Petersen

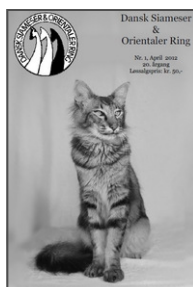
Udsendelse af bladet

Heide Petersen

Såfremt du ikke skulle have modtaget dit medlemsblad bedes du rette henvendelse til ovenstående.

Tryk:
Rødby TRYK
4970 Rødby
Tlf. 5460 1387

Forsidebillede:

Arjuna's Chaos OLH n 22
Opdrætter Anne Korsbakke
Ejer: Line Sørensen

Eftertryk er ikke tilladt uden skriftlig indhentning af tilladelse fra DSO's formand samt forfatter / oversætter.

Bladets Siameser vignetter er tegnet af Carsten Frydenlund og må ikke kopieres!

ISBN 1398-2044

I DETTE NUMMER

Faste rubrikker

Bestyrelsen	2
Danske udstillingsresultater	30
Formanden har ordet	4
Killingelisten april	29
Klubinformationer	2
Kommende udstillinger	42
Kradsetræet	5
Priser m.m.	43

Andet

Bog anmeldelse "Praktisk katte opdræt"	12
Referater	42
Roskilde Dyrskue	42
Skrevne og uskrevne regler	13
Top katte 2011	6
Top katte sponsorer	9
Årets opdrætter 2011	9

Artikler, reportager m. m.

Allergi mod katte	10
From Russia with love "Krasnodar" 3. DEL	14
"Kamyne" et orientalsk Hippielopdræt	22
Kattekyllinger	28
Nostalgi: På udstilling i Paris	16
Sundhed: Katten vil ikke æde	25

Firmaannoncer

Dyrekassen	11
Kattens No.1	5
Royal Canin	44

Opdrætterannoncer

Attis	34
Bali-Kitten	20
Balisia	21
Bellamis'	40
Hamilton	36
Indy-Cats	27
Kamyne	25
Klingeskovs	32
Knick-Knack	12
LihmeRex	18
Naryschkina	16
Nissens	35
Otium	17
Petheaven	26
Piltoft's	38
Skuld	19

Formanden har ordet

Foråret er lige om hjørnet, og mennesker og dyr kan glæde sig, til solen igen varmer haven op, så vi kan komme ud og nyde den friske luft.

Her startede de første varme dage med at lave et halvtag i kattedgården, så vi ikke skal bøvl med en parasol, der vælter, så snart det blæser lidt. Kattene nyder allermost deres hængekøjer ude i deres klatretræ, og de må jo ikke blive våde.

Endnu engang er det lykkedes at få sammensat et forhåbentlig læseværdigt blad til glæde for vore medlemmer. For mig skal et blad indeholde flere parametre for, at jeg føler, at det er godt. Det skal have et fornuftigt, gerne forskelligartet indhold. Det skal også helst have et flot og indbydende layout, og så skal det så vidt muligt være fri for fejl - det være sig skrivefejl, formuleringsfejl og faglige fejl.

I DSO sidder jeg på 7. år som redaktør, og i den forbindelse har jeg altid benyttet mig af faste korrekturlæsere på bladet. Jeg ved, at tidligere DSO formand, Trine Piltoft, også fik læst korrektur på alt, inden det gik i trykken, så det har været en praksis i DSO gennem rigtig mange år.

Gennem alle mine år som redaktør har jeg været i den heldige situation, at Lise Vigsø (nu medlem af bestyrelsen) har læst almindelig korrektur, og Pia Nyrup har (siden hun også var medredaktør 2007-2010) taget sig af faglig- og opsætningskorrektur, og det har jeg været meget taknemmelig for. Har vi artikler om sygdomme, så går de gennem en dyrlæge, hvis vi føler, at der er den mindste smule tvivl om indholdet. Trods alle forsøg på at undgå fejl kan sætternissen jo alligevel godt være på spil, eller måske har en kat eller to været på tastaturet, så fejl kan naturligvis forekomme.

Samtidig er jeg selvfølgelig bevidst om den forskel, der er på korrektur og censur, hvilket vi naturligvis aldrig udøver. Skulle indholdet ikke være læseligt, vil vi selvfølgelig være nødsaget til at afvise en artikel, hvilket heldigvis aldrig i min tid har været nødvendigt.

Medio februar besluttede bestyrelsen at udsende et "hastenyhedsbrev", idet vi kun havde meget kort tid til komme frem til, hvilken holdning vi skulle fremsætte på

plenarforsamling i forbindelse med den foreslåede nye kategoriopdeling.

Der kom ganske få tilbagemeldinger på vores opfordring, og naturligvis blev de alle taget i betragtning, da vi på plenarforsamlingen forelagde DSO's holdning til dette forslag.

Beklageligvis kunne jeg ikke selv deltage, men heldigvis var Pia Nyrup villig til at fremlægge vores syn på de fremlagte forslag, da hun alligevel var der som Jyrak-plenar. Bestyrelsen er meget enig i de indkomne tilkendegivelser, at ingen af de fire forslag, som FIFe working group kommer med, er tilstrækkelig gennemtænkte og fremtidssikrede. Det blev fra vores side tilkendegivet på plenarforsamlingen, at vi ønsker at beholde den nuværende kategoriopdeling, men at vi er åbne for forandringer. DSO er generelt ikke modstander af fornyelse af kategoriopdeling, men det skal være bedre gennemtænkt, og vi ønsker ikke færre kategorier.

Referatet fra Plenarforsamlingen kan læses på www.felisdanica.dk. Samtidig vil jeg gerne opfordre til altid at være opmærksom på nyheder fra Felis Danica (FU) og Avlsrådet, de opdateres altid hurtigt. Jeg forsøger så vidt muligt altid at henvise på vores nyhedsside, når der er vigtige nyheder, men jeg kan jo ved en fejl overse noget.

Udmeldingen fra FU i år, da specialklubberne var til møde, var helt klart, at der er stor nedgang i stamtavler. Derfor er det glædeligt, at det i vores kat. IV faktisk ser fint ud. I 2011 er der udstedt 218 stamtavler i forhold til 208 året før. Jeg ser derfor også vigtigheden i, at vores killingeliste altid er opdateret, det må I opdrættere hjælpe mig med.

Årets TOP katte blev præsenteret og præmieret i Køge, det var en stille dag, da kun få af de præmierede katte var mødt op. Vi havde en hyggelig dag, og bestyrelsen kunne igen i år overrække vore sponsoreres flotte præmier. En stor tak til sponsorerne! Se på de næste sider billeder af de vindende katte, som havde tilstrækkelige points til at opnå en place-ring.

Forårets "showbrag" fandt sted den 10. marts i Rødovre, hvor DARAK, Racekat-

ten og Kattedklubben i fællesskab havde inviteret til et "maratonræs", hvor der var mulighed for at udstille i alle tre klubber på en dag, og man havde derfor mulighed for at få hele 3 certifikater.

Jeg besøgte udstillingen som tilskuer, og det var noget af en udfordring at finde rundt i, hvor alle kattene skulle bedømmes. Jeg fornemmede, at det var en succes, og de udenlandske udstillere, jeg talte med fra Norge, Sverige, Finland og Tyskland, var begejstrede. De ville helt klart med glæde se frem til en gentagelse. Så det er spændende, om de tre klubber finder en større hal, så der er mulighed for flere deltagende katte. Denne gang var halkapaciteten på 500 katte opnået længe før sidste tilmeldingsfrist.

I Fredericia på "Vild med Dyr" messen i weekenden 31. marts 1. april havde vi vores stand med, idet JYRAK havde stillet alle specialklubber gratis standplads til rådighed.

Lørdag var der stort opbud på kat. IV, da rigtig mange var mødt op for at støtte op om Minna Kroghs dommereksamen, og hun bestod med et superflot resultat. DSO og medlemmer kunne ønske Minna tillykke ved en lille reception, hvor Minna glad og stolt fortalte, at siameseren altid har været hendes favorit. Nu kan kat. IV se frem til en ny dommer, som vi vil glæde os til at møde i fremtiden. Endnu engang et stort tillykke Minna skal lyde herfra.

Som bekendt blev det vedtaget på GF, at medlemmerne får et kvartal mere medlemskab for kontingentet i år. Så glæd jer over, at girokortet først kommer med i næste blad.

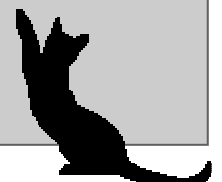
Lad os glæde os over, at foråret står for døren. Pas godt på jeres katte, så de ikke smutter ud ved en fejl. Forår giver forårsfornemmelser i forhold til tilblivelse af killinger!

I ønskes alle et dejligt forår og en herlig sommer.

Heide

MATERIALE TIL BLADET

**Deadline for indsendelse af materiale til
blad 2/2012 er den 15. juni 2012
Bladet udkommer medio august 2012**

KRADSETRÆET

*Her kan du læse vigtige
meddelelser fra bestyrelsen
og fra redaktionen*

Kattens No. 1

**NY kategori IV dommer
Minna Krogh
DSO ønsker tillykke**

**Næste nummer bringer den
nye hankatteliste**

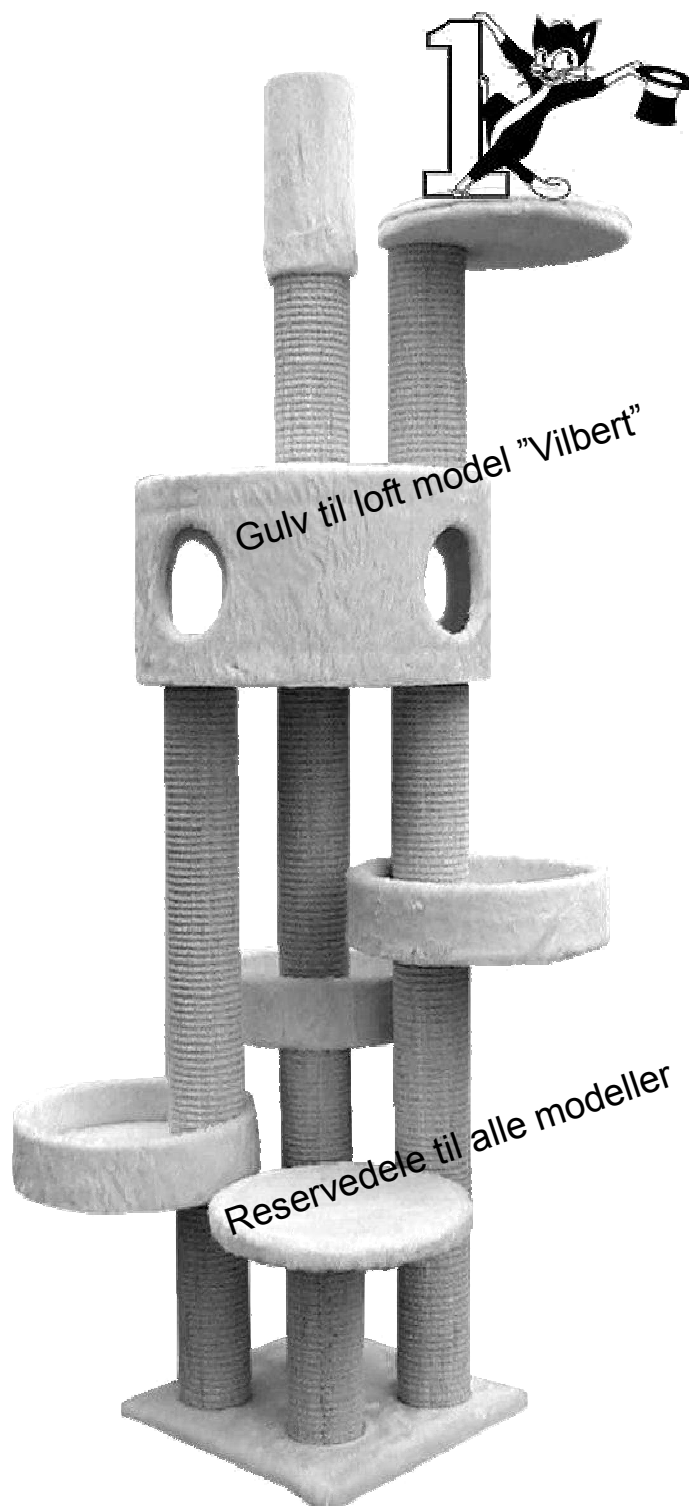
Har du en hankat, du ønsker medtaget,
Så send venligst billeder og info til Kira
Læs mere side 2

**Vi trænger til nye billeder til
vores arkiv**

Har du søde, sjove, dejlige, flotte billeder,
så send dem til redaktionen@dso.dk

**Husk at indsende
til Titelgalleriet og
import/eksport**

Ideer modtages altid med glæde

**www.kattensno1.dk
kattensno1@kattensno1.dk
Tlf. 3874 4240**

Vi henviser til nærmeste forhandler

TOP 5 fertile 2011

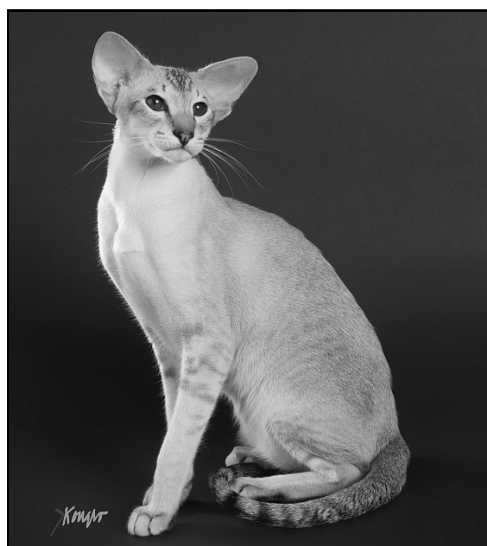
Ivanthes Dddux

Nissens Fonso

Filihankats Tinker Bell

Taylan Naryschkina

Kiesbüy's Skuld di Tabby-Abby

TOP 5 fertile 2011

Nr. 1 med 625 point
IC Ivanthes Dddux, JW OSH b 24
Ejer: Camilla Olin

Nr. 1 med 625 point
SC Nissens Fonso, JW SIA a
Ejer: Annelise og Erik Nissen

Nr. 1 med 625 point
GIC Filihankats Tinker Bell, JW SIA n 21
Ejer: Dorete & Peder Irbil

Nr. 1 med 625 point
SC Taylan Naryschkina, JW SIA b 21
Ejer: Heide Petersen

Nr. 5 med 590 point
SC Kiesbüy's Skuld di Tabby-Abby SIA n 21
Ejer: Annelise og Erik Nissen

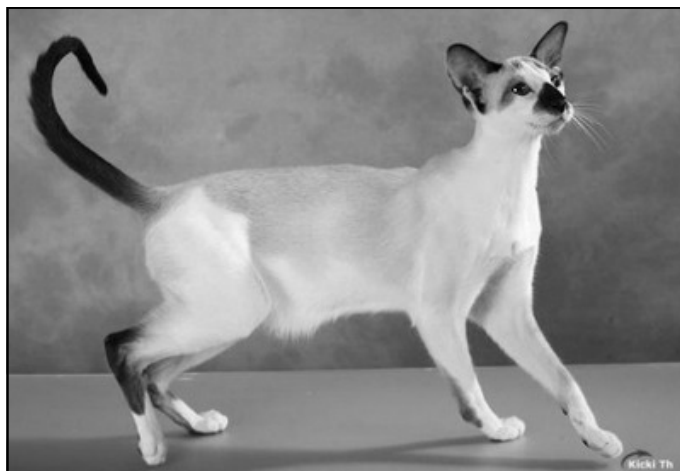

TOP 5 kastrater 2011

S*Sandvretens Loch Lomond

S*Tetrafelina's AbraCadabra

Nissens Gao

Bellamis' On the Rocks

Elegantia's Kenzy Ex'amino

TOP 5 kastrater 2011

Nr. 1 med 645 point
WW'11'10'09'08 SW'11'09 EP S*Sandvretens Loch Lomond, JW,
DSM OSH n 24
Ejer: Camilla Olin

Nr. 2 med 635 point
SW'11 GIP SC S*Tetrafelina's AbraCadabra, JW, DSM SYS n 03
Ejer: Camilla Olin

Nr. 3 med 625 point
SP IC Nissens Gao, JW SIA n
Ejer: Annelise og Erik Nissen

Nr. 4 med 615 point
WW'05 IP SC Bellamis' On the Rocks, DSM SIA b 21
Ejer: Dorte Kaee

Nr. 5 med 469 point
IP Elegantia's Kenzy Ex'amino SIA n
Ejer: Birgit Dyrberg

TOP 5 killing/ungdyr 2011

Ivanthes Dddux

Filihankats Crispus

TOP 5 killing/ungdyr 2011

Nr. 1 med 500 point
IC Ivanthes Dddux, JW OSH b 24
Ejer: Camilla Olin

Nr. 1 med 500 point
Filihankats Crispus, JW SIA n 21
Ejer: Lykke Madsen & Jørgen Andersen

Nr. 1 med 500 point
Filihankats Filiokus, JW SIA a
Ejer: Dorete & Peder Irbil

Nr. 1 med 500 point
GIC Filihankats Tinker Bell, JW SIA n 21
Ejer: Dorete & Peder Irbil

Nr. 1 med 500 point
Filihankats Tiger Lily, JW OSH n 24
Ejer: Dorete & Peder Irbil

Filihankats Filiokus

Filihankats Tinker Bell

Filihankats Tiger Lily

Allergi mod katte

af Knud Stensborg

Smådyrsdyrlæger får tit spørgsmålet, om der findes hunde- eller kattetyper, som ikke fremkalder allergiske reaktioner hos mennesker.

Faktum er, at der ikke hverken blandt hunde eller katte findes typer/racer, der med garanti udelukker allergi hos ejerne, men der findes racer/typer, som er mere eller mindre allergifremkaldende.

Katteallergi hos mennesker viser sig primært ved hudkløe, nysen og rindende øjne. Mennesker med katteallergi vil ofte vise symptomer få minutter efter, at de kommer ind i et lokale, hvor der har været katte. I øvrigt angives det generelt, at der går op til 6 måneder, før et lokale, hvor der har været katte, kan erklæres allergifrit.

Skulle man være i tvivl om, man er katteallergiker, vil jeg nævne en meget simpel og troværdig test. Gnid en finger godt og grundigt i kattens pels og gnid den efterfølgende omkring dit øje. Bliver øjet irriteret, er der stor sandsynlighed for, at du er allergisk over for katte.

Allergi over for katte er en overfølsomhedsreaktion, som kan påvirke ejerne, dels igennem huden og dels igennem slimhinderne. Mange ejere tror, at katteskæl er eneste årsag. Sandheden er, at allergiske ejere reagerer på en blanding af kattespyt, sekret fra kattens hudfedtkirtler samt hår og afstødt hud(skæl). Spytet anses for at være den vigtigste årsag.

Kattespyt indeholder et proteinstof der hedder Fe(feline) D 1 i store mængder, men Fe D 1 findes også i mindre mængder i hudfedt og katteurin. Fe D 1 anses for at være en naturlig lugtindikator for katte.

Spyt og hudfedt vil selvfølgelig findes i pelsen på katte, men det er ikke kun direkte berøring, der kan være allergifremkaldende. Afstødt hud, spyt, hudfedt og hår vil tørre ind til små svævende mikroskopiske partikler, som sætter sig på alle overflader i omgivelserne inkl. vores hud og slimhinder.

En sund organismes immunsystem vil ignorere tilstedeværelsen af katteallergener og registrere dem som ufarlige. En katteallergikers immunsystem vil angribe og prøve at destruere Fe D 1 med allergi til følge. Man ved ikke rigtig, hvorfor visse mennesker reagerer så stærkt på Fe D 1. Det menes at være en reminiscens fra meget gamle dage, hvor menneskekroppen forsøgte at beskytte sig mod livsfarlige parasitter, som ikke findes i dag. Parasitter som sandsynligvis har indeholdt et protein, der ligner Fe D 1.

Kontakten Fe D 1 så at sige "vækker" cellerne i immunsystemet hos katteallergikere. Immunsystemets celler inkl. de hvide blodlegemer reagerer som "kroppens politi", og deres rolle er at tilintetgøre farlige kemiske forbindelser bl.a. ved produktion af antistoffer. Man kan ikke sige, at allergikere har et defekt immunsystem. De har snarere et immunsystem, der reagerer for godt ved at angribe og destruere ufarlige kemiske forbindelser - en overreaktion, om man vil.

Antagelsen om, at langhårede katte hyppigere er årsag til allergi end kort-hårede, er en skrøne. Der er dog indikationer på, at visse katteracer er mindre allergifremkaldende end andre. F.eks. er der undersøgelser, som viser, at Sphynxkatte samt katte af racen Devon Rex og Cornish Rex med deres krøllede og bløde pels sjældnere er årsag til allergi hos mennesker end andre katte.

I øvrigt er det sådan, at hankatte producerer mere Fe D 1 end kastrater, at neutraliserede katte af begge køn producerer mindre end ikke neutraliserede, og at killinger kun producerer meget lidt. Fe D 1 produktion synes at være

knyttet til produktionen af hormonet testosteron.

Den mest allergivenlige kat af alle racer er imidlertid den Sibiriske Skovkat. En relativ ny semilanghåret katterace. Sibiriske Skovkatte producerer meget lidt af det allergifremkaldende protein (kaldet Fe D 1) i deres spyt.

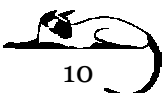
Kommercielt findes der i U.S.A. også fremavlede kattelinjer, som er genetisk programmerede til kun at producere meget lidt i Fe D 1 i deres spyt. Kostprisen på sådan en designerkat angives at være en bagatel af ca. 6000 \$.

Lad mig slutte med at sige, at katte helt overvejende sandsynligt også kan være allergiske over for deres ejere. Hunde kan med sikkerhed være allergiske over for deres ejere.

Dyrlæge Knud Steensborg
www.abilddyreklinik.dk

Arkivfoto fra fotokonkurrencen i 2008

dyrekassen.dk

Hvis uheldet er ude...

10% rabat
til medlemmer
af Kattens Værn
og Felis Danica

**dyrekassen
danmark**
en del af concordia.dk

Statene 12 · Postboks 42 · 5970 Ærøskøbing · Tlf.: 63 57 11 11 · www.dyrekassen.dk

Anmeldelse af bogen “Praktisk katteopdræt”

*Bogens forfatter: Pil Refstrup
Anmelder: Jette Kongensgaard*

Praktisk katteopdræt er en ny dansk håndbog. Bogen henvender sig til kommende og nuværende opdrættere af katte.

Bogen består af tre hovedkapitler: 1) Etablering af opdræt, 2) Drægtighed og fødsel og 3) Genetik, avlsteknik og selektion. Derudover er der et appendiks med en omfattende oversigt over giftige og ikke giftige planter.

I kapitlet om "Etablering af opdræt" får læseren et grundigt indblik i en lang række relevante overvejelser, der bør ligge bag opstart af ethvert katteopdræt. Især kommende opdrættere vil hurtigt forstå, hvorfor opdræt ofte er en livsstil mere end en hobby, og at der ligger langt mere bag opdræt end blot at parre to katte. Læseren får en kort og neutral beskrivelse af katteklubberne, og en grundig beskrivelse af udstillinger i CFA, FIFe og TICA. Bogen har et afsnit, der beskriver dagligdagen i katteriet, og der er god inspiration til at sikre optimale betingelser for kattene. Kapitlet "Drægtighed og fødsel" giver

en god oversigt over overvejelser forud for parringen, og relevant information om drægtighed og fødsel. Læseren får også en guide til en struktureret evaluering af killinger. Afsnittet "Den sunde killing" beskriver støttefodring, ernæring, misdannelser, vaccination og meget mere.

Det sidste kapitel "Genetik, avlsteknik og selektion" formår på overskuelig og letforståelig måde at beskrive de lidt tungere emner indenfor opdræt. Herunder dominante og recessive gener, farvegenetik, defekter, diversitet og avlsteknik.

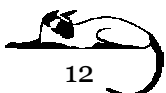
Mine forventninger til bogen "Praktisk katteopdræt" var høje, for endelig var der en bog på dansk målrettet til opdrættere af katte. Efter at have læst bogen er mine forventninger til fulde indfriet. Det er en spændende og letlæselig bog, og for kommende såvel som for let erfarne opdrættere er bogen en guldgrube af information. Jeg tror desuden, at mange erfarne opdrættere såvel som engagerede killinge købere vil finde stor glæde ved at

læse bogen.

At tilegne sig en omfattende basisviden når man starter sit opdræt har altid været en stor opgave, men med denne bog får læseren serveret relevant information på et sølvfad. Det fremgår tydeligt, at det er en erfaren og videbegærlig forfatter, der har skrevet bogen. Bogen gør det væsentligt lettere at få et optimalt udgangspunkt for et nystartet eller kommende opdræt.

Bogens bagside lover en håndbog, som bør ligge på enhver opdrætters natbord. Jeg erklærer mig helt enig i dette udsagn og giver bogen 5 poter ud af 5 mulige. En fantastisk bog, som alle opdrættere kan få glæde af at læse!

Paperback, sort/hvid, 200 sider, 1. udgave januar 2012, pris kr. 299,-. Bogen kan bestilles via boghandlere, hos Books on Demand eller kan købes hos online boghandlere som eksempelvis www.saxo.dk.

Skrevne og uskrevne regler

Klippet fra Pil Refstrups nye bog ”Praktisk katte opdræt”

Alle katteklubber har et sæt udstillingsregler, som du skal have læst inden du tilmelder dig, og som du selvfølgelig skal overholde. Derudover findes der en masse uskrevne regler, som primært går ud på, at du skal opføre dig ordentligt og udvise hensyn over for de andre udstillere og deres katte. Som udstiller og (kommende) opdrætter skal du have opbygget dig et ordentligt renommé, og det er ikke noget, du får forærende, men noget, du skal gøre dig fortjent til. Derfor er her 10 bud, som beskriver, hvordan du skal opføre dig på udstilling:

1. Tal pænt om de andre katte og til de andre udstillere. Der er sikkert nogle racer, som du slet ikke bryder dig om, men hvis du ikke har noget pænt at sige, så lad være med at sige noget. Du ville heller ikke selv bryde dig om at få din elskede kat rasket ned af en anden udstiller.

2. Kom op til dommeren i tide. Du spilder både dommerens, klubbens og de andre udstillers tid, hvis de skal stå og vente på, at din kat dukker op. Hvis du alligevel kommer for sent, så sørg i det mindste for at undskylde over for dem, som har ventet på dig.

3. Tal ordentligt til arrangørerne. Hvis der er noget, du ikke kan forstå, eller noget, som ikke fungerer efter hensigten, så giv stille og roligt besked eller spørg til det, men lad være med at skælde ud på de frivillige. De har brugt uendeligt mange timer på at arrangere udstillingen, og de fortjener at blive behandlet med respekt og takket for deres indsats. Uden dem var der nemlig slet ingen udstilling.

4. Lad være med at hilse overstrømmende på dommeren, også selvom du eventuelt kender ham privat. Det sender et helt forkert signal til de andre udstillere, hvis du står længe og sludrer om løst og fast, så lad i stedet dommeren sætte normen for, hvor meget I skal samtale under bedømmelsen.

5. Husk, at det er din kat, som vinder – eller taber – og ikke dig selv. Selvom konkurrencen er spændende, så lad dig ikke rive alt for meget med, og husk at rose din kat, uanset hvordan det gik hos dommeren. Det værste, katteudstillere ved, er en udstiller, som lader sin skuffelse over et utilfredsstillende resultat gå ud over katten!

6. Lad være med at stå ved bedømmelserne og snakke højlydt om din katts seneste showsucces. Du kan ikke påvirke dommeren til at give din kat en bedre bedømmelse end den fortjener, men du kan irritere dine medudstillere gevaldigt og skabe splid og sladder.

7. Sig tillykke til vinderen. Det skaber en meget bedre stemning på udstillingerne, når udstillerne husker at være venlige over for hinanden, og når du selv står med vin-

derkatten, betyder det meget, at de andre udstillere lykønsker dig.

8. Hvis du absolut skal være en dårlig taber, så gå langt væk fra hallen eller vent, til du kommer hjem, med at give udtryk for dine frustrationer. Ingen gider høre på brok over dommeren eller undskyldninger for, hvorfor din kat ikke klarede sig så godt, og det skaber en rigtig dårlig stemning.

9. Lad være med at gå videre med sladder om de andre katte eller de andre udstillere. Der bliver tit søsat en masse ”spændende” historier, sjovt nok især om de vindende katte og deres ejere, men der er ikke nogen grund til at gå videre med noget, du ”har hørt”, men i øvrigt ikke ved noget om.

10. Smil! Smil til verden, og den smiler til dig, siger man, og det passer faktisk. Så husk at smile til dine medudstillere, dommerne og arrangørerne, og mærk, hvordan det gør en forskel.

From Russia with love III

Krasnodar den 11. 3. 2011

Jeg har flere gange været inviteret til Krasnodar, men fordi det ligger så langt væk, havde jeg hver gang sagt nej tak. Det er helt nede ved Sortehavet, så det er ikke lige en smuttur på 3 timer, men snarere 10 hver vej, men denne gang skulle det så være.

Allerede i Kastrup mødte jeg et par kolleger, som skulle samme vej, dvs. til Moskva og derfra videre til Krasnodar. Indenrigsfly i Rusland har haft ry for at være mere berygtede end berømte, men Aeroflot, som vi fløj med, er helt på højde med andre europæiske flyselskaber, så ingen problemer der. Når man kommer ind i Rusland, skal der i paskontrollen afleveres en lille blanket i 2 eksemplarer med navn, adresse, pasnummer, hvor man skal bo etc. Den bliver så stemplet og skal senere afleveres på hotellet for at bevise, at man er kommet legalt ind i landet. Her stemples den igen, og når man skal ud af landet, skal man aflevere sin lille blanket igen. Det er lidt bureaukratisk, men sådan er det bare. På forunderlig vis "lykkedes" det en af mine kollegaer at komme gennem paskontrollen uden at aflevere en blanket, han var vel lidt distraet, og mærkeligt nok var paskontrollen heller ikke vågen – de plejer ellers indgående at undersøge alt og mistænksomt kigge på, om pas og rejsende hører sammen. Det kunne faktisk have udviklet sig til et stort problem, for hvordan kommer man lige ud af Rusland igen, hvis man er kommet "illegalt" ind i landet? Nu var gode råd dyre – også rent bogstaveligt, men ad uransagelige veje fik "nogen" fremskaffet det famøse lille stykke papir – pris 100 dollars!!!

Racehøns af racen "Brama"

Krasnodar 11.03.2011

Katteudstillingen var del af en større udstilling af dyr. Der var gæs, ænder, kæmpestore høns, husflid m.m. så der var lidt at se på ud over kattene. Specielt hønsene synes jeg var spændende at se på, men det er nok fordi jeg er opvokset på en lille bondegård, hvor vi bl.a. havde høns. Det lyder måske mærkeligt, men som barn kunne jeg sidde i timevis sammen med kyllingerne. Når de så blev voksne, kendte de mig og kom hen til mig for at blive taget op – præcis som med kattene ☺ Jeg havde i øvrigt selv dværghøns, som også fulgte efter mig, så jeg var en rigtig "hønemor".

Af de 320 udstillede katte var der 7 Orientalere, 6 Siamesere og 5 Peterbalds. Udstillingen åbnede med et lille show, hvor en smuk ung pige optrådte med dans og tryllesnummer. Derefter blev alle dommernes og deltagernes nationalsange afspillet, og man rejste sig selvfølgelig op, når ens egen melodi blev spillet samt ved den russiske – det var ret højtideligt.

Om lørdagen dømte jeg Kat. I og II og havde bl.a. en utrolig smuk Sibirisk hunkat. Det kan være lidt svært at kommunikere med udstillerne, for det er faktisk kun den yngre generation, der forstår og taler en smule engelsk. Heldigvis får man som dommer

altid en steward, der taler engelsk og kan oversætte det man fortæller udstillerne. Som regel er det mest envejskommunikation, idet udstillerne betragter en som en autoritet. Det er lidt ærgerligt, for jeg synes jo også, det er rart at få en snak med udstillerne og få lidt input fra dem vedrørende deres race. Jeg fik dog forklaret ejeren af den Sibiriske hunkat, at jeg var ret vild med den, og at det var min nominering. Hunkatten blev senere BIS og også Best of Best I. Af præmier var der en stor pokal og masser af foder til vinderne, men ikke nok med det, for da BOB I blev annonceret, blev der kørt en palle ind foran scenen med en 2 m høj papkasse på.

Åbningsshow

Krasnodar ligger ved Sortehavet

Det viste sig at være en vaskemaskine og en tørretumbler!! Jeg havde jo troet, at ejeren af den smukke Sibirske hunkat, ville blive himmelhenrykt, men hun blev faktisk ret ked af det, for hvordan transporterer man lige sådan et par kæmpekasser hjem, når man er kommet med tog og har rejst den halve nat og skal rejse hjem på samme måde? Heldigvis havde sponsorerne tænkt sig om og kunne fortælle, at alt ville blive fragtet hjem til ejeren, så forhåbentlig endte alt lykkeligt.

Den lykkelige vinder af et køleskab

Søndag dømte jeg igen Kat. II men også Kat. IV. Min bedste Kat. IV var en Foreign White – Chikago Amikoshi. Hvis navnet lyder bekendt, så er det ikke så sært, for det er en helbror til Cesarion Amikoshi, som jeg har skrevet om i de to foregående artikler. Chikago er en lang elegant kat med flot profil og skønt udtryk og i super kondition. Desuden har han et dejligt temperament. Han blev dog ikke BIS, for hans brunmaskede bror Cesarion Amikoshi var også med, og helt fortjent blev han BIS og senere BOB I. Søndag var præmien et køleskab og en fryser!! Jeg er ret sikker

på, at udstilleren var meget glad for, at præmierne ville blive transporteret hjem, for hun kom i bil og havde kørt i over et døgn – omkring 1500 – 2000km.

Middagen lørdag aften var en oplevelse. Hovedretten vil jeg ikke ofre mange ord på, det var den traditionelle salat med fisk, kød, vodka ad libitum og lidt dessert bagefter. Forretten var derimod lige efter mit hoved, det var nemlig champagne og jordbær, så for mig, der elsker begge dele, behøvede de såmænd ikke servere andet. Underholdning var der også, og den bestod af russisk folkemusik, hvor et par unge mænd og en yndig pige i bondedragter optrådte. Det var interessant, og specielt pigen var meget charmerende og en dygtig sangerinde. Det var en rigtig hyggelig aften sammen med vores værter og gode kolleger. Så er der måske nogen, der spørger, om vi så sidder og diskuterer alle kattene fra lørdagens udstilling – nej, det gør vi ikke, for der er trods alt andet end katte her i verden. Vi kender en del af vores kolleger gennem mange år, så sådan en aften går ofte med at tale om familie, rejser, oplevelser og egne katte.

At rejse fra en provinslufthavn i Rusland er lidt af en prøvelse. For det første står næsten alt på russisk, så det er umuligt at vide, hvad man skal gøre. Lufthavnene er ofte små og trange, og der er ikke noget servicepersonale, som er behjælpelig med, hvad man lige skal gøre. Selv om der havde været det, så er deres engelskkundskaber lige så begrænsede som deres servicevilje. I slutningen af januar 2011 havde der været en forfærdelig terroraktion i Domodedovlufthavnen i Moskva (den lufthavn, som jeg brugte i dec. 2010). Det havde man lært af i Krasnodar, så allerede inden vi kom ind i lufthavnsbygningen, skulle vi og bagagen igennem et security-check. Vores chauffør, som vist var et klubmedlem, var heldigvis meget hjælpsom, og hun sørgede for, at vi kom godt igennem den noget kaotiske procedure med security, incheck og pas-kontrol, før hun slap os af syne. Som det ses, kan det være lidt spe-

cielt at rejse i Rusland, men igen er det dem vi møder fra katteklubberne meget søde og hjælpsomme.

Krasnodar nåede jeg aldrig at se ret meget af, det var mørkt, da jeg kom fredag aften og mørkt, da jeg tog af sted tidligt mandag morgen. Det er langt at rejse for at se et hotel, en udstillingshal og nogle lufthavne, men sådan er det også at være dommer. Derhjemme er der et job, der skal passes, mine egne katte samt familien skal også have lidt kvalitetstid, så derfor er det ikke så ofte, jeg kan bruge ekstra feriedage, selv om det ville være en unik chance for at se lidt mere af verden. Jeg er dog inviteret til Krasnodar igen i marts 2013, så hvis alt går vel, får jeg måske lejlighed til at kigge nærmere på byen.

Dorte Kaae
Int. FIFe dommer

www.bellamis.dk

Læserne kan glæde sig til del 4 i næste blad

På udstilling i Paris

Af Kirsten Foldager

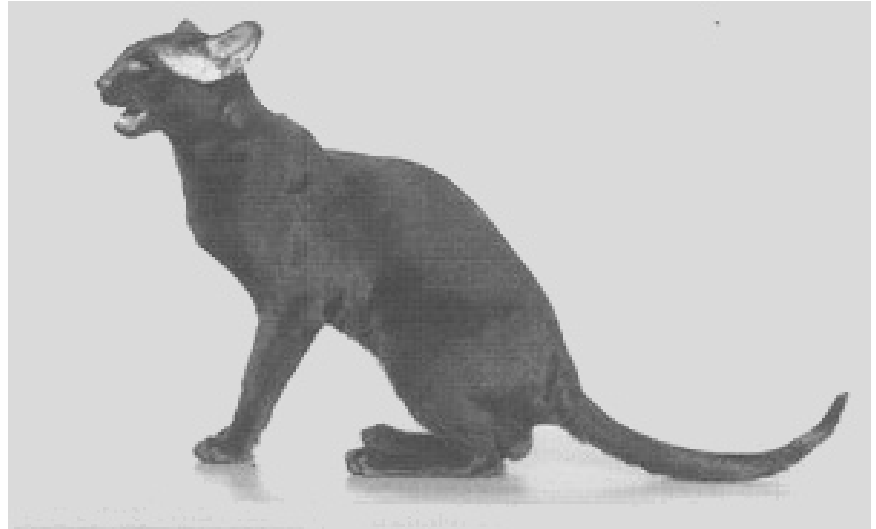
Trykt 1. gang i blad 1/1987 2. årgang

I efteråret 1986 stod jeg i den situation, at min hankat "Justin" manglede at få sit 9. og dermed sidste CACE. Imidlertid var det det 3. land, han manglede, og Tyskland var udelukket, så to kattevenner, henholdsvis Per Wesner, H. P. Gade og jeg blev enige om, at det kunne være spændende at tage på udstilling i Frankrig.

Det viste sig, at der var en udstilling d. 29 og 30. nov. i selve byernes by, så vi fik bestilt en "færdig-pakket" tur med tog og hotel, og afventede så spændt afrejsedagen.

Torsdag den 28. november en lille halv times tid før afgang, stod jeg på Odense banegård, ventende, belæst, som man nu engang er, når man skal på katteudstilling, med to store transportkasser og en kæmpe rejsetaske, der mindst vejede et ton.

For at gøre en lang historie kort, KOM PER IKKE !!! Det var menin-

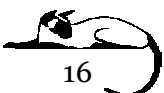

Chantina Justinian født i 1984

gen, at Per og jeg skulle stå på toget i Odense med alle kattene, og Hans Peter, som arbejdede i Fredericia, skulle så hoppe på toget der. Men som sagt stod jeg der, som i en anden tragikomisk film, og vores "Pariser-Express" rullede langsomt, men sikkert ud fra Odense banegård.

Det var en forfærdelig situation. Her

havde vi gået og glædet os i mange dage, og da dagen endelig oprandt, skete der noget skrækkeligt som dette. Jeg var helt paf og slap øjeblikkeligt hele mit temmelig sydlandske temperament løs. Heldigvis var min sydlandske mand helt på højde med situationen og fik frysende katte, bagage og en hylende mig væk fra peronen og op i forhallen. Her løb vi ind

i en lige så skrigende og hylende Per med store huller på knæ og bukser, da han for at nå toget var faldet med katte og det hele. Heldigvis tog de to persere, som Per havde med, det hele ganske "cool".

Hvad nu? Heldigvis har vi da Jane. Hun er en trofast dame født i 1965, som har tjent os lydigt i nogen tid. Hun er en creme-farvet Volvo Amazon. Jan klarede det, og vi nåede toget i Fredericia, hvor Hans Peter rystende stod og røg en hel pakke cigaretter på 10 minutter. Turen var reddet.

Da vi skiftede tog i Hamburg, fik vi en hel kupe for os selv, så efter kattene var blevet puttet, faldt jeg i dyb coma. Hen ad morgenstunden nåede en frygtelig lugt mine næsebor. Jeg åbnede forsigtigt øjnene, og så mine to rejsefæller, med ansigter grå af træthed, sidde og spise kiks med hvidløgsost og drikke "varm papvin" til. Da vi endelig nåede frem til Paris, var vi alle trætte, kattene var sultne og utålmodige, og vi ønskede bare at finde vores hotel hurtigst muligt. Med kroppe, der føltes som en blanding af skumgummi og vat, skyndte vi os udenfor og ventede at se en række taxier, som bare holdt og ventede på

os. Udenfor Gare du Nord var en mærkelig indretning, som vi efter nogen tid identificerede som en slags "købås". Der stod da også en masse mennesker i rækker, og det var desværre denne fidus, man skulle stille sig i, hvis man ønskede en vogn.

Efter en halv times tid, hvor køen var blevet mindre, blev vi trætte af det hele og besluttede, at det da også var meget nemmere at tage metroen. Vi hankede op i bagagen, traskede af sted og fandt da også en metrostation. Nu er det bare det, at metroen jo som bekendt går under jorden, og det betyder, at man skal gå ned ad trapper, mange trapper. Vi måtte op og ned mange gange, og jeg er nu engang ikke i besiddelse af bodybuilder kræfter, men heldigvis hjalp vi hinanden så godt, vi kunne.

Da vi endelig var kommet ned, kunne katekasserne selvfølgelig ikke komme igennem de moderne billetindslusnings kanaler, og da jeg med smertende nakke- og armmuskler for 5. gang sad kilet fast i et sådant apparat med adskillige franskmænd stirrende undrende på os, spekulerede jeg indædt på, hvad det er, som får os "katte-idioter" til at pine os selv i den grad.

Endelig efter megen kortlæsning, og spørgen på gebrokkent fransk skulle vi være ved den metro station som var nærmest ved vores hotel. At vi først fandt hotellet ca. halvanden time og mange skridt senere, er en anden historie. Endelig morgenmad, brusebad og kattene ud af kasserne, troede vi da! En venlig men bestemt receptionistinde meddelte os beklagende, at vi desværre først kunne få vores værelser kl. 12. Der var en time til dette tidspunkt, og det værste var, at kattene sandelig ikke kunne stå i lobbyen, de måtte stå, i en slags indre gård, som var i fri luft. I frostvej. Pers persere og Hans Peters skovkat og abbyssinier kunne godt tage det, men mine to korthårede misser ville på dette tidspunkt temmelig gerne ud af deres kasser, som de havde været i omkring 18 timer nu. Men intet varer evigt, og til sidst kunne vi få lukket kattene ud, få et bad og få kaffe!!!

Lørdag morgen var det et fint, koldt og klart vejr, og vi tog igen metroen som kørte direkte ud til Palais Bercy hvor udstillingen blev holdt. Det er et super moderne halanlæg, men ærlig talt egnede den hal, som den franske klub havde valgt, sig meget dårligt til katteudstilling. Men det vil jeg vende tilbage til.

Dyrlægekontrollen var MEGET overfladisk, og man kunne allerede fornemme en helt anden meget nervøs stemning end på vores egne danske udstillinger.

Hallen var ret lille, mørk og meget kold. Der var et enormt aircondition-anlæg lige ved Siam- OKH burene (selvfølgelig), så jeg var temmelig bekymret over al den træk, der var. De franske Siam- OKH katte var en skuffelse for mig. Jeg havde halvvejs ventet nogle dyre katte efter engelske linjer, som sad i deres silkebure på smukke fløjlsbynder. Der var kun ca. 40 Siam- OKH katte i konkurrence, og 11 siam katte i forskellige maskefarver uden for konkurrence havde temmelig høje titler, Gr. Int. Ch. Og Int. Ch. men de var meget gammeldags i typerne. Ligeledes blandt de katte som var i konkurrence, var der meget få efter min smag, med bare nogenlunde moderne type. Det var også lidt kedeligt, at min Justin var den eneste Havanna kat på udstillingen. I hele Siam- OKH gruppen var der kun 9 orientalsk korthår i forskellige farver og mønstre, og en Foreign White, Papin von Danylo (24 b) og Gr. Int. Pr. Kisma Sarah von Danylon (32 a). De havde begge to fine lange

linjer, meget lange hoveder. Til gengæld hvad de en noget ujævn profil og ret små højtsatte ører. Men især den chokolademaskede kastrat gav et meget elegant indtryk. En anden ganske smuk kat var en siam hankat Gr. Int. Ch. Cybrandian Casella (32 chp). Han var også lang, lang i linjerne men lidt kold i farven og havde en ikke så god profil, og de samme små høje ører. Den sidste franske siam kat med en pæn type, var en lillamasket hunkat Int. Ch. Agatha De Roches D' orival. Hun havde også en fin elegant type med et igen langt hoved og mellemstore lidt højt satte ører. Hendes værste fejl, efter min mening, var for store runde blege øjne.

Mine katte havde fået hver sin dommer og blev begge bedømt om lørdagen. Mdm. Rossi (B) dømte Justin, og heldigvis gav hun ham sit sidste CACE og nominerede ham tillige med. Jeg blev virkelig glad, og det hjalp på det hele, efter den anstrengende tur derned. Min anden kat en 32 chp hunkat, som skulle have sit sidste CAC, blev bedømt af Fru van Haeringen (NL), fik heldigvis også sit certifikat og blev nomineret.

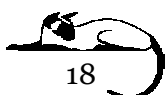
Jeg fandt ud af, at de fire dommere

som dømte siam okh, kun nominerede én voksen kat foruden en kastrat. De tog altså ikke både en han og en hun ud.

Faciliteterne for udstillere og publikum var ærlig talt dårlige. Der var en lille bar, hvor man, for høje priser kunne købe øl sodavand og nogle meget tørre sandwiches. Man kunne ikke sidde i baren, og de stolerækker, som befandt sig i selve hallen, var lige under airconditions anlægget, så det var en lang trættende dag.

Søndag tog vi samme tur med metroen trappe op og trappe ned, vi var snart udlærte i at få det hele bugseret igennem alle forhindringerne, og da mine katte jo var bedømt, havde jeg mere tid til at se på de andre racer på udstillingen. Dominansen lå helt klart hos lang- og semilanghår, især var der fantastisk mange Hellig Birma katte. Også korthårsracen Chartreux var der rigtig mange eksemplarer af.

Mange af langhårsburene var indrettet i en helt utrolig grad, der var især et, hvor man havde lavet en lille dagligstue med pejs, små rosa plysmøbler, og "billeder" på væggene. I plysofaen lå en perserkilling og sov nok

så uforstyrret. Folk elskede det bur. Jeg gik tit derhen og kiggede, og det franske publikum syntes hverken, at det var latterligt eller smagløst. Dette bur gjorde bare lykke. Faktisk tænkte jeg på at indrette et lignende bur til mine egne katte, bare for sjov, men en siam- okh kat ville hurtigt få splittet et sådant bur totalt ad.

Desværre var de franske siam- okh folk meget utilnærmelige. De ønskede slet ikke at vise deres katte frem, og især da der i kataloget ikke stod forældre til de udstillede dyr, ville jeg gerne have set nogle stamtavler, men nej. Hvis man gik lidt rundt og kiggede på burene, kom ejeren straks rendende og sagde, at man ikke måtte gøre deres katte nervøse. Apropos dette, havde temmelig mange franske siam katte et utroligt hysterisk temperament, og så heller ikke særlig velplejede ud.

Efterhånden som dagen gik, blev hallen mere og mere fyldt. Folk stod i lange køer udenfor, og blev lukket ind i hold, hvor der så inde i hallen stod folk i lange "slinger" mellem burene, i kø for at komme hen at se kattene. Her var virkelig enorm interesse for racekatte, og det var meget sjovt at

se, hvordan mange af franskmændene faldt i svime over mange af de "nuttede" misser. Jeg fik en hel del tid til at gå med at se på de mange typer parisere, som var kommet på udstillingen.

Endelig var tiden kommet til Best in Show.

Best in Show blev Europa Champion Chantina Justinian (29), ejet af K & M. Foldager og bedste modsat køn, blev Int. Ch. Agatha des Roches D'Orival (24c) ejet af Hr.Doule.

Hos ungdyr og killinger var der kun foreslået en i hver gruppe, så de blev automatisk bedst. 6 -10 mdr. Blue Star des Mont Dores (32sp) ejet af Mme. Perrot. 3 -6 mdr. Buffalo Du Domain Sacre (24 b) ejet af Mme Merckx.

Hos kastraterne var der endnu en dansk kat på scenen, Int. Ch.& Pr. Vinderøds Buster (29 Btb sp) ejet af Sonja Hansen. Han var nomineret sammen med, efter min mening de bedste af de franske siam katte, de før omtalte 24 b og 32 a kastrater begge ejet af Mme. Amman Laplaige. Men der var slet ingen konkurrence.

Buster tog scenen som en rigtig show kat bør gøre det, og efterlod et stærkt indtryk både hos publikum og dommerpanel.

Efter showet blev kattene smidt ned i deres bure igen, og vi fik at vide, at der ville være en præmieoverrækkelse senere. Denne forestilling var den mest forvirrende, jeg nogen sinde har været med til. Først kaldte de alle de nominerede katte op på scenen, alle racer og klasser i vild forvirring, og her fik de overrakt en lille pokal. Straks derefter var det de bedste kattes tur. Man tog sin kat og stillede sig i kø på scenen i samme virvar som før, og en person så på kattens nummer, sagde dens navn i mikrofonen og man fik en pokal stukket i hånen. Det hele var temmelig upersonligt og ikke rigtigt "showagtigt".

Til sidst var udstillingen da ovre, og vi kunne pakke vores ting sammen og trække ned til den evindelige metro og køre ind til Gare du Nord. Her var der nogle timers ventetid, til vores "Odense-express" gik. Det viste sig, at vi ikke fik kupeen for os selv denne gang. Et pænt ældre ægtepar så med skræk i blikket, hvordan vi begyndte at læsse katte ind i kupeen og måtte

straks begynde at beklage sig. Heldigvis viste det sig, at en anden dansk udstiller, som også var på vej hjem, havde en hel kupe for sig selv, så hun byttede med det lykkelige par, og kom ind til os i stedet for. Nu havde vi 8 katte, 2 Persere, 1 Skovkat, 1 Abyssinier, 1 Siameser, 1 Havanna og 2 Russian Blue i kupeen.

Lidt senere kom en herre ind og tog den øverste køje, men han tog det vældig pænt med al det hyleri, som et par af kattene havde praktiseret hele vejen til Paris, og som de nu også var godt på vej med på hjemvejen.

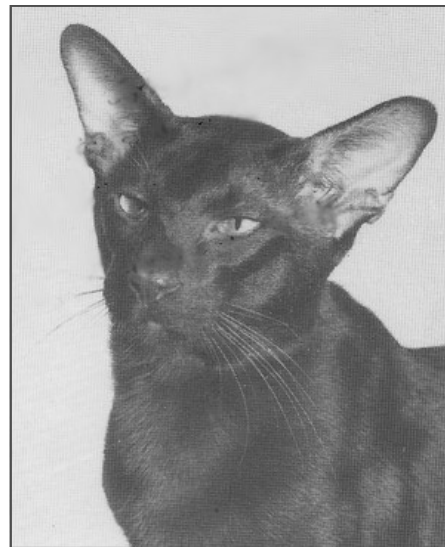
Det lykkedes os at få et par timers søvn, og da vi nærmede os Hamburg, begyndte vi så småt at samle tingene sammen. Pludselig blev vi råbt an af den lille franske mand som tager sengetøjet af og rydder op i kupeerne. Vi skulle bare se komme af toget i en vis fart, for hvis vi skulle til Danmark, så skulle vi skifte nu osv. Da vi netop var kommet til Hamburg hovedbanegård, og vidste at man skifter i Hamburg Altona, når man skal til Jylland og Fyn, reagerede vi ikke først. Men da han blev ved, råbte og skreg, at det alligevel var forbudt at have katte med i toget osv., blev vi helt panikslagne. Per løb ud på perronen, men vi begyndte at losse alle kattene og bagagen ud til ham

gennem vinduet, men selvfølgelig begyndte toget at køre, og der stod Per med alle kattene, pas og billetter, mens vi andre stod inde i det kørende tog og kunne intet gøre.

Jeg gav mig øjeblikkeligt til at skændes med den lille mand, på en blanding af engelsk, fransk og hebræisk. Manden og jeg råbte og skreg om kap. Nu er det sådan, at bandeord og meget lidt pæne udtryk på hebræisk er lånt fra arabisk, og da den lille mand tydeligvis var fransk nordafrikaner, var han lige pludselig ved at lange ud efter mig. Heldigvis stod jeg lige ved siden af en lamslået Hans Peter, som jo er temmelig stor. Manden gik. Bagefter var jeg ret flov over mig selv. Men vi kom da af på næste station og kørte grædefærdige med næste tog tilbage til hovedbanegården. Her fandt vi efter nogen tids søgen Per, som helt alene havde slæbt flere hundrede kilo katte og bagage op og ned af trapper og hen til et spor, hvor vi kunne finde et tog til Hamburg Altona. Alt dette tog ikke så forfærdelig mange minutter, men det følte som timer.

Alt endte godt. Vi fik skiftet til det rigtige tog, og kom også til Odense, glade over at være hjemme, men også en uforglemmelig oplevelse rigere. Alt dette var kun et lille udsnit af alle de genvordigheder, vi måtte igennem

på turen til Paris, men jeg vil ikke kedde de utålmodige læsere længere. I alle tilfælde var jeg lykkelig over at have en Europa Champion med hjem. Det var alle strabadserne værd.

Chantina Justinian OSH b, import fra England

